

Luksemburg	3 września 1953 r.	Bulgaria	7 września 1992 r.
Malta	23 stycznia 1967 r.	Cypr	22 stycznia 1969 r.
Holandia	31 sierpnia 1954 r.	Dania	6 maja 1963 r.
Norwegia	18 grudnia 1952 r.	Finlandia	10 maja 1990 r.
Portugalia	9 listopada 1978 r.	Francja	2 października 1981 r.
San Marino	22 marca 1989 r.	Republika Federalna Niemiec	3 stycznia 1969 r.
Hiszpania	27 listopada 1990 r.	Grecja	8 września 1975 r.
Szwecja	22 czerwca 1953 r.	Węgry	5 listopada 1992 r.
Turcja	18 maja 1954 r.	Islandia	16 listopada 1967 r.
Wielka Brytania	3 listopada 1952 r.	Irlandia	12 września 1963 r.
Republika Czeska*)	31 grudnia 1992 r.	Włochy	3 kwietnia 1967 r.
Republika Słowacka*)	31 grudnia 1992 r.	Liechtenstein	8 września 1982 r.
		Luksemburg	27 października 1965 r.
		Malta	23 stycznia 1967 r.
		Holandia	11 października 1966 r.
		Norwegia	12 czerwca 1964 r.
		Portugalia	9 listopada 1978 r.
		San Marino	22 marca 1989 r.
		Szwecja	13 czerwca 1964 r.
		Szwajcaria	28 listopada 1974 r.
		Turcja	25 marca 1963 r.
		Wielka Brytania	6 maja 1963 r.
		Republika Czeska*)	31 grudnia 1992 r.
		Republika Słowacka*)	31 grudnia 1992 r.

2. Zgodnie z artykułem 5 Protokołu nr 1 państwa-strony uznają postanowienia artykułów 1, 2, 3 i 4 tego protokołu za dodatkowe artykuły Konwencji, a wszystkie przepisy Konwencji będą stosowane odpowiednio.

3. Zgodnie z artykułem 5 ustęp 1 Protokołu nr 2 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonego w Strasburgu dnia 6 maja 1963 r., został złożony dnia 19 stycznia 1993 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, jako depozytariuszowi Protokołu nr 2, dokument ratyfikacyjny Protokołu nr 2 przez Rzeczpospolitą Polską.

Zgodnie z artykułem 5 ustęp 1 Protokołu nr 2 wszedł on w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 19 stycznia 1993 r.

Zgodnie z artykułem 5 ustęp 2 wszedł on w życie dnia 21 września 1970 r.

Następujące państwa stały się jego stronami, składając dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Austria	29 maja 1967 r.
Belgia	21 września 1970 r.

4. Zgodnie z artykułem 5 ustęp 3 z dniem wejścia w życie Protokołu nr 2 artykuły od 1 do 4 stały się integralną częścią Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

5. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższych protokołów, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

*) Data ratyfikacji dokonanej przez Czeską i Słowacką Republikę Federacyjną

179

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 lutego 1995 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Protokołu nr 4 i Protokołu nr 9 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

I.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 7 ustęp 2 Protokołu nr 4 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zapewniającego niektóre prawa i wolności inne niż już zawarte w Konwencji i Protokole nr 1 do Konwencji, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 września 1963 r., został złożony w dniu 10 października 1994 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, jako depozytariuszowi Protokołu nr 4, dokument ratyfikacyjny wymienionego Protokołu nr 4 przez Rzeczpospolitą Polską.

1. Zgodnie z artykułem 7 ustęp 1 Protokół nr 4 wszedł w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 10 października 1994 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem 7 ustęp 1 Protokołu nr 4 wszedł on w życie dnia 2 maja 1968 r.

Według stanu na dzień 10 listopada 1994 r. następujące państwa stały się jego stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Austria	18 września 1964 r.
Belgia	21 września 1970 r.

Cypr	3 października 1989 r.
Dania	30 września 1964 r.
Finlandia	10 maja 1990 r.
Francja	3 maja 1974 r.
Republika Federalna Niemiec	1 czerwca 1968 r.
Węgry	5 listopada 1992 r.
Islandia	16 listopada 1967 r.
Irlandia	29 października 1968 r.
Włochy	27 maja 1982 r.
Luksemburg	2 maja 1968 r.
Holandia	23 czerwca 1968 r.
Norwegia	12 czerwca 1964 r.
Polska	10 października 1994 r.
Portugalia	9 listopada 1978 r.
Rumunia	20 czerwca 1974 r.
San Marino	22 marca 1989 r.
Szwecja	13 czerwca 1964 r.
Republika Czeska*)	18 marca 1992 r.
Republika Słowacka*)	18 marca 1992 r.
Słowenia	28 czerwca 1994 r.

*) Data ratyfikacji dokonanej przez Czeską i Słowacką Republikę Federacyjną.

2. Następujące państwa złożyły poniższe oświadczenia:

AUSTRIA

Zastrzeżenie złożone dnia 16 września 1963 r. podczas podpisywania i powtórzone w trakcie składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 18 września 1969 r.

Protokół nr 4 został podpisany z zastrzeżeniem do jego artykułu 3, który nie będzie miał zastosowania do ustawy z dnia 3 kwietnia 1919 r. STGBL (dziennik ustaw) Nr 209, odnoszącej się do wygnania i konfiskaty dóbr Domu Panującego Habsburg — Lorraine zgodnie z ustawą z dnia 30 października 1919 r., STGBL Nr 501, Ustawy konstytucyjnej z dnia 30 lipca 1925 r., BGBL Nr 292, Federalnej ustawy konstytucyjnej z dnia 26 stycznia 1928 r., BGBL Nr 30, i zbioru Federalnego prawa konstytucyjnego z dnia 4 lipca 1963 r., BGBL Nr 172.

CYPR

Oświadczenie złożone w trakcie składania podpisu w dniu 6 października 1988 r. i potwierdzone podczas składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 3 października 1989 r.

Rząd Republiki Cypru jest przekonany, iż dyspozycje artykułu 4 Protokołu nr 4 nie mają zastosowania do cudzoziemców, którzy znajdują się nielegalnie na terytorium Republiki Cypru w wyniku inwazji i okupacji wojskowej dokonanej przez Turcję.

FRANCJA

Oświadczenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym w dniu 3 maja 1974 r.

Protokół nr 4 będzie miał zastosowanie do całości terytorium Republiki, natomiast odnośnie do terytoriów zamorskich jego postanowienia będą stosowane odpowiednio do miejscowych wymogów zgodnie z artykułem 63 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Oświadczenie przekazane w trakcie składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 1 czerwca 1974 r.

Z chwilą wejścia w życie Protokołu nr 4 dla Republiki Federalnej Niemiec będzie on miał również zastosowanie do Berlina Zachodniego.

IRLANDIA

Oświadczenie złożone w trakcie podpisywania Protokołu nr 4 dokonanego w dniu 16 września 1963 r.

W nawiązaniu do punktu 21 sprawozdania Komitetu Ekspertów oraz powołując się na treść ustępu 1 artykułu 3 Protokołu nr 4, zakaz wydalania odnosi się również do wykonywania na swoim terytorium przez Umawiające się Strony prawa przewidującego ekstradycję na podstawie listów gończych dostarczonych przez organy drugiej Umawiającej się Strony.

WŁOCHY

Oświadczenie złożone przy okazji składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 27 maja 1982 r.

Ustęp 2 artykułu 3 nie może stanowić przeszkody w stosowaniu przejściowych dyspozycji, jakie zawiera Kon-

stytucja włoska odnośnie do zakazu prawa wjazdu i pobytu na terytorium Włoch dla niektórych członków Rodziny Panującej Savoie.

HOLANDIA

Oświadczenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym w dniu 23 czerwca 1982 r.

W imieniu Królestwa w Europie i Antyli Holenderskich ratyfikujemy wymieniony Protokół nr 4.

Oświadczenie zawarte w piśmie Ministra Spraw Zagranicznych Holandii z dnia 9 czerwca 1982 r., wręczonym Sekretarzowi Generalnemu przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 23 czerwca 1982 r.

Protokół nr 4 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zapewniający niektóre prawa i wolności inne niż już zawarte w Konwencji oraz Protokole nr 1 do Konwencji, obowiązuje w Holandii oraz na Antylach Holenderskich w oparciu o dokonaną ratyfikację. Zgodnie z dyspozycjami zawartymi w ustępie 4 artykułu 5, Holandia i Antyle Holenderskie są uznawane jako terytoria odrębne w świetle odniesień do terytorium Państwa, ujętych w art. 2 i 3 Protokołu nr 4.

Zgodnie z art. 3 nikt nie może być wydalony z terytorium państwa, którego jest obywatelem, i nikt nie może być pozbawiany prawa wjazdu na terytorium państwa, którego jest obywatelem. W ramach Królestwa Holandii istnieje więcej niż jedna przynależność państwowa związana z posiadaniem obywatelstwa. Dyspozycje artykułu 3 Protokołu nr 4 będą stosowane rozróżniająco w zależności od miejsca zamieszkania obywateli holenderskich.

Przedstawiając powyższe Holandia, zgodnie z istniejącymi przepisami prawnymi, rezerwuje sobie możliwość stosowania dyspozycji zawartych w artykule 3 Protokołu nr 4 odnośnie do obywateli holenderskich w zależności od ich przynależności bądź do Holandii, bądź do Antyli Holenderskich.

Oświadczenie zamieszczone w piśmie Stałego Przedstawiciela Holandii z dnia 24 grudnia 1985 r., zarejestrowane w Sekretariacie Generalnym w dniu 3 stycznia 1986 r.

Wyspa Aruba, która w chwili obecnej nadal stanowi część Antyli Holenderskich, uzyska w dniu 1 stycznia 1986 r. autonomię wewnętrzną jako kraj w ramach Królestwa Holandii. W konsekwencji, od tego czasu Królestwo nie będzie się już składać z dwóch krajów, tj. Holandii (Królestwa w Europie) i Antyli Holenderskich (położonych w regionie Karaibów), lecz składać się będzie z trzech krajów, tj. dwóch wyżej wymienionych oraz z kraju Aruby. Zmiany, jakie zajdą w dniu 1 stycznia 1986 r., dotyczą wyłącznie przesunięć w wewnętrznych stosunkach konstytucyjnych w ramach Królestwa Holandii, a Królestwo jako takie pozostaje podmiotem prawa międzynarodowego, z którym zawierane są umowy. Wspomniane zmiany nie będą miały wpływu w zakresie prawa międzynarodowego na umowy zawarte przez Królestwo, mające już zastosowanie do Antyli Holenderskich, włączywszy Arubę. Umowy te pozostaną w mocy wobec Aruby w jej nowym charakterze jako kraju w ramach Królestwa. Umowy te od 1 stycznia 1986 r. w zakresie dotyczącym Królestwa Holandii będą miały zastosowanie wobec Antyli Holenderskich i Aruby.

3. Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustępem 2 artykułu 6 Protokołu nr 4 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 września 1963 r., zostały złożone dnia 13 lutego 1995 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy deklaracje w sprawie uznania kompetencji Europejskiej Komisji Praw Człowieka oraz o uznaniu jurysdykcji Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w zakresie dotyczącym Protokołu nr 4 do wymienionej Konwencji.

Zgodnie z treścią tych deklaracji, obowiązują one przez okres trzech lat począwszy od dnia 1 lutego 1995 r., przy czym ich ważność będzie automatycznie przedłużana na kolejne okresy trzyletnie.

Teksty deklaracji Rządu Rzeczypospolitej Polskiej złożonych Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy:

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, dnia 31 stycznia 1995 r.

DEKLARACJA

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z artykułem 25 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i ustępem 2 artykułu 6 Protokołu nr 4 do tej Konwencji, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 września 1963 r., uznaje na okres trzech lat, począwszy od 1 lutego 1995 r., kompetencje Europejskiej Komisji Praw Człowieka w zakresie przyjmowania skarg skierowanych do Sekretarza Generalnego Rady Europy przez każdą osobę, organizację pozarządową lub grupę jednostek, uważających się za ofiary naruszenia przez Polskę praw wynikających z artykułów od 1 do 4 Protokołu nr 4 do wymienionej Konwencji. Skargi te będą mogły odnosić się do wszystkich czynów, decyzji i faktów, które nastąpią po 31 stycznia 1995 r.

Ważność niniejszej deklaracji będzie automatycznie przedłużana na dalsze 3-letnie okresy, jeśli Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy, nie wypowie jej co najmniej 6 miesięcy przed upływem pierwszego i następnych takich okresów.

(—) *Andrzej Olechowski*

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, dnia 31 stycznia 1995 r.

DEKLARACJA

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z artykułem 46 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i artykułem 6 ustępem 2 Protokołu nr 4 do wyżej wymienionej Konwencji, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 września 1963 r., uznaje na okres trzech lat, począwszy od 1 lutego 1995 r., za obowiązującą z mocy deklaracji Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i bez konieczności zawierania specjalnego porozumienia jurysdykcję Europejskiego Trybunału Praw Człowieka we wszystkich sprawach dotyczących interpretacji i stosowania artykułów od 1 do 4 wyżej wspomnianego Protokołu nr 4, pod warunkiem wzajemności ze strony Wysokich Układających się Stron.

Ważność niniejszej deklaracji będzie automatycznie przedłużana na dalsze 3-letnie okresy, jeśli Rząd Rzeczypos-

politej Polskiej, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy, nie wypowie jej co najmniej 6 miesięcy przed upływem pierwszego i następnych takich okresów.

(—) *Andrzej Olechowski*

4. Do dnia 10 listopada 1994 r. deklaracje związane z wykonywaniem artykułu 25 i artykułu 46 w zakresie dotyczącym Protokołu nr 4 złożyły następujące państwa-strony Protokołu nr 4: Austria, Belgia, Cypr, Republika Czeska, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Irlandia, Islandia, Włochy, Luksemburg, Holandia, Norwegia, Portugalia, Rumunia, San Marino, Słowacja, Słowenia i Szwecja.

II.

Zgodnie z artykułem 6 ustęp 2 Protokołu nr 9 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonego w Rzymie dnia 6 listopada 1990 r., został złożony dnia 10 października 1994 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, jako depozytariuszowi powyższego Protokołu nr 9, dokument ratyfikacyjny Protokołu nr 9 przez Rzeczpospolitą Polską.

1. Zgodnie z artykułem 7 ustęp 2 Protokołu nr 9, wszedł on w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 1 lutego 1995 r.

Zgodnie z artykułem 7 ustęp 1 wszedł on w życie dnia 1 października 1994 r.

Do dnia 10 listopada 1994 r. następujące państwa stały się jego stronami składając dokumenty przystąpienia w nizej podanych datach:

Austria	27 kwietnia 1992 r.
Cypr	26 września 1994 r.
Finlandia	11 grudnia 1992 r.
Republika Federalna Niemiec	7 lipca 1994 r.
Węgry	5 listopada 1992 r.
Irlandia	24 czerwca 1994 r.
Włochy	13 grudnia 1993 r.
Luksemburg	9 lipca 1992 r.
Holandia	23 listopada 1992 r.
Norwegia	15 stycznia 1992 r.
Polska	10 października 1994 r.
Rumunia	20 czerwca 1994 r.
Republika Czeska*)	7 maja 1992 r.
Republika Słowacka*)	7 maja 1992 r.

2. Następujące państwa złożyły poniższe oświadczenia:

HOLANDIA

Oświadczenie zamieszczone w dokumencie przystąpienia złożonym w dniu 23 listopada 1992 r.

Wymieniony Protokół nr 9 posiada moc obowiązującą w Królestwie Holandii w Europie, na Antylach Holenderskich i Arubie.

III.

Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami wyżej wymienionych Protokołu nr 4 i Protokołu nr 9, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

*) Data ratyfikacji dokonanej przez Czeską i Słowacką Republikę Federacyjną.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, 02-903 Warszawa, ul. Powińska 69/71, P-1, tel.: 694-67-52, 694-67-50 i 694-67-03, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powińska 69/71.